

**Kochane Mróweczki, z okazji zbliżających się Świąt
Wielkanocnych,
nasza redakcja chciałaby Wam złożyć najlepsze życzenia!**

**Dużo zdrówka i radości,
Pełnych brzuchów przepyszności,
Mokrej głowy w poniedziałek,
I spełnienia wszystkich marzeń!**

Życzymy wszystkim Mrówkom i Mrówkojadom!

Do wakacji zostały 2 miesiące

SPIS TREŚCI

Nie taki mrówkojad straszny – str.2

Co słycać w mrowisku? - str.5

Ludzie z pasją – str.18

Qłtowe seriale – str.20

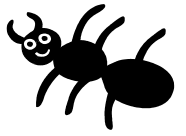
Zaczytane mróweczki – str.24

Mróweczki tworzą – str.26

Nie taki mrówkojad straszny

Wielbicielka jazdy na rowerze i Ani z Zielonego Wzgórza - wywiad z panią Justyną Kowalską-Bąk

O jakim zawodzie marzyła Pani w naszym wieku, czyli jako uczennica szkoły podstawowej?

Tak naprawdę to wtedy nie zastanawiałam się, kim chciałabym być. Pomysł zostania nauczycielką pojawił się dopiero w szkole średniej.

Czy miała Pani w szkole przyjaciółkę od serca?

Tak. Siedziałyśmy razem w ławce i wtedy wydawało mi się, że to będzie przyjaźń na zawsze. Często spędzałyśmy czas po szkole, spacerując i rozmawiając o wszystkim i o niczym. Niestety po ósmej klasie nasze drogi się rozeszły. Ona poszła do szkoły średniej do Krakowa a ja zostałam w Chrzanowie.

Jaki był Pani ulubiony przedmiot w szkole?

Najbardziej lubiłam przedmioty humanistyczne, język polski i język angielski. Natomiast już w szkole podstawowej wiedziałam, że przedmioty ścisłe to coś, z czym na pewno nie będę wiązała przyszłości.

Gdyby mogła Pani przeżyć jeszcze raz wybraną chwilę z dzieciństwa, jaki byłby to moment?

Pierwszy wyjazd wakacyjny bez rodziców na obóz w górach. Pojechałam tam razem z przyjaciółmi i bardzo cieszyła mnie każda chwila, którą mogłam z nimi spędzić.

Jakie książki lubiła Pani czytać jako nastolatka?

Bardzo lubiłam książki przygodowe, serię Ania z Zielonego Wzgórza oraz książki Małgorzaty Musierowicz. Te ostatnie czytałam kilka razy. Niedawno nawet próbowałam do nich wrócić ale to już nie było to samo.

Co lubi Pani najbardziej w pracy nauczyciela?

Najbardziej lubię to, że mogę się od moich uczniów wiele nauczyć. Niejednokrotnie podczas rozmów dowiaduję się o serialach, które warto obejrzeć, nowinkach technologicznych lub miejscach wartych odwiedzenia.

Jak spędza Pani wolny czas?

Najbardziej lubię jeździć na rowerze, biegać oraz chodzić po górach. Nie wyobrażam sobie również czasu wolnego bez czytania dobrej książki. Jak w moje ręce dostanie się naprawdę ciekawa pozycja nie mogę się od niej oderwać.

Jakie jest Pani wymarzone miejsce na spędzenie wakacji?

Od dawna marzę o wyprawie kamperem po Europie. Miejsca, które najbardziej chciałabym odwiedzić, to Kornwalia oraz Szkocja. Bardzo chciałabym również kiedyś zwiedzić Skandynawię.

Które święta są Pani bliższe: Boże Narodzenie czy Wielkanoc?

Zapewne jak większości ludzi bliższe jest mi Boże Narodzenie z powodu niepowtarzalnej, rodzinnej atmosfery. Muszę przyznać jednak, że w tym roku z niecierpliwością czekam na Wielkanoc i mam nadzieję że pogoda dopisze i będziemy mogli się cieszyć pięknymi wiosennymi dniami.

Bez której tradycji nie wyobraża sobie Pani świąt Wielkiej Nocy?

Nie wyobrażam sobie świąt bez tradycyjnego, uroczystego śniadania. Na co dzień nie mam czasu, aby spożywać ten posiłek z rodziną, najczęściej zjadam go szybko w biegu w trakcie świąt jest czas, aby się zatrzymać, porozmawiać i pośmiać się przy wspólnym stole.

Co słyszeć w Mrowisku?

Pożegnania są najtrudniejsze, bo jak rozstać się i podziękować ludziom, z którymi przebyło się tyle dróg, wydeptało tyle ścieżek... Jak wyrazić uznanie, wdzięczność za to, że była Pani, dawała z siebie wszystko, co najlepsze naszej szkolnej rodzinie. Pozostają tylko proste i płynące z naszych serc słowa: „Dziękujemy za te lata wspólnie spędzone, za poświęcony czas, zaangażowanie i wytrwałość.” Odchodzi Pani na zasłużony odpoczynek. A my- cała szkoła- życzymy Pani szczęśliwej i zaczytanej emerytury i niech Pani nie zapomina o nas!

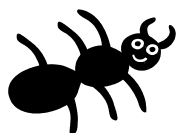

„GÓRA GROSZA”

szkoła

Nasza
na Górze

Grosza

Góra Grosza istnieje już od 20 lat! Celem akcji jest pomoc dzieciom, które wychowują się poza swoją rodziną. Działanie edukacyjne jest najważniejszym celem tego przedsięwzięcia.

Opiekunką akcji w naszej szkole jest Pani Anna Kulczycka.

Oto, co powiedziała nam o Górze Grosza w naszej szkole:

Od kiedy nasza szkoła uczestniczy w akcji Góra Grosza?

Wszystko zaczęło się 21 lat temu, w roku 2000. Gdy obejrzałam w TV program „Rower Błażeja”, w którym mówiono o zbiórce Góra Grosza pomyślałam, że warto zorganizować ją w naszej szkole. Wspólnie z opiekunami i członkami SU zbieraliśmy grosiki, które po przeliczeniu, zapakowane w pudełka, zawiozłam do magazynu zbiórki w Krakowie. W następnym roku Towarzystwo Nasz Dom, które organizuje tę akcję w całej Polsce przysłało do szkoły zaproszenie do udziału w zbiórce i tak to trwa do dziś.

Ile łącznie zebraliśmy?

W pierwszym roku, w ciągu 2 dni trwania akcji, zebraliśmy 414,68zł. Paczki ważyły 31kg. W sumie, w ciągu dwudziestu minionych edycji, zebraliśmy 17219,34 zł. Paczki ważyły ok.1155 kg!

Jaki jest nasz największy sukces?

W ubiegłym roku odebraliśmy nagrodę za zebranie najwyższej kwoty w

województwie małopolskim w XIX edycji. W edycji XX - jubileuszowej - po raz kolejny pobiliśmy swój własny rekord. Zebraliśmy 2566,36 zł, które po zapakowaniu w paczki ważyły w sumie 167kg.

Myślę jednak, że największym sukcesem jest nie tylko powodzenie akcji i zbierane rokrocznie kwoty, ale fakt, że nasi uczniowie (i ich rodzice) są otwarci na potrzeby innych. Przez te lata chętnie włączali się w różne zbiórki i akcje charytatywne organizowane przez szkołę, a także wielokrotnie sami inicjowali pomoc / szczególnie dla ciężko chorych dzieci.

Czy uczniowie naszej szkoły chętnie biorą udział w Górze Grosza?

Sukces świadczy o tym najlepiej ☺.

Bardzo aktywni są zwłaszcza młodsi uczniowie - wszyscy w klasie są zaangażowani w zbiórkę. Jestem też bardzo zaskoczona, bo od wielu lat

uczniowie ofiarują naprawdę bardzo wysokie kwoty – kilkadziesiąt, a czasem nawet ponad 100 złotych. W minionym roku uczennica klasy III – Hania – ofiarowała 703,52 zł.

Co Pani jako opiekunka akcji sądzi o zaangażowaniu uczniów naszej szkoły?

Często powtarzam powszechnie znaną myśl, że warto pomagać, a „dobro, które dajemy innym, zawsze do nas wraca”. Wiem, że dzieci wystarczy zainspirować, a potem same przejmują inicjatywę. Niektóre dzieci już w październiku pytają mnie, kiedy będzie Góra Grosza i czy będą mogły ze mną liczyć zebrane pieniądze.

W ostatnich latach moi „superpomocnicy” w liczeniu GG to uczniowie klas najmłodszych. Wypracowaliśmy sobie metodę segregowania i układania pieniążków dziesiątkami, co jest łatwe dla dzieci, a mnie pozwala na dokładną weryfikację i szybkie przeliczenie tak ułożonych grosików.

Nie byłoby tej akcji, gdyby nie uczniowie, ich rodzice i dziadkowie – to oni są najważniejsi. Często przez cały rok zbierają grosiki, segregują je i przeliczają, co bardzo ułatwia nam potem ostateczne liczenie ofiarowanych kwot. W zbiórkę włączają się też nauczyciele i pracownicy szkoły, a w tym roku swoje grosiki ofiarował także Sebastian, przedszkolak, który naukę w naszej szkole zaczyna dopiero od września.

Jedni mogą i chcą przekazać więcej, inni przynoszą mniej, ale to zaangażowanie wszystkich tworzy ostateczną sumę, którą możemy się pochwalić i za to bardzo Wszystkim dziękuję.

Wielkanoc jakiej nie znałeś...

Wielkanoc jest starym i ważnym świętem chrześcijańskim, posiada więc bogatą historię pełną różnych ciekawostek wyjaśniających niektóre zwyczaje i tradycje opierające się na ludowych wierzeniach.

Data Wielkanocy

Święto to obchodzone jest już od II w. n.e., co zapewnia mu status najstarszego w chrześcijańskiej kulturze. Wielkanoc nie posiada stałej daty, lecz wypada zawsze w pierwszą niedzielę po wiosennej pełni księżyca.

[Dlaczego na wielkanocnych stołach znajdziemy mazurka i babkę?](#)

Mazurek pochodzący z obszarów Turcji jest ciastem często

goszczącym na polskich świątecznych stołach. Oprócz walorów smakowych wypiek ten ma również symboliczne znaczenie. Mazurek stanowi nagrodę po trwającym 40 dni Wielkim Poście.

Tradycyjna babka nie może być kupiona tylko upieczona własnoręcznie, co stanowi nie lada wyzwanie, ponieważ ciasto to bardzo łatwo zniszczyć w trakcie przygotowywania. Według wierzeń jej obecność na stole w Wielką Niedzielę ma zapewnić domownikom pomyślność i dobrobyt.

Pisankowy zawrót głowy

Zwyczaj malowania jajek wywodzi się od słowiańskich wierzeń. Wierzyli oni, że bóg narodził się ze słonecznego jaja, a świat również ma taki kształt. Stanowiły one łącznik pomiędzy ludźmi, duchami i bogami. Słowiańskie zdobienia pisanek odnosiły się głównie do natury. Ten zwyczaj po modyfikacji został zaakceptowany przez Kościół. Dzisiaj jajko stanowi symbol nowego życia. Kiedyś nawet obowiązywał zakaz ich spożywania w trakcie Wielkanocy, został jednak cofnięty w XII wieku.

Dawniej jedynie kobiety malowały jajka – najczęściej na czerwono lub brązowo.

Najstarsze znalezione polskie pisanki pochodzą z X wieku.

Według jednej z przypowieści, gdy

uradowana po zmartwychwstaniu Jezusa Maria Magdalena wróciła do domu, zauważyła, że wszystkie jajka stały się czerwone. Wydarzenie to sprawiło, że czerwony kolor zaczął symbolizować Zmartwychwstanie. Niegdyś, wyłącznie na taki właśnie kolor malowano wszystkie jajka na święta.

Palmy sięgające niebios

Co roku w Wielkanoc w Lipnicy Murowanej organizowany jest konkurs na najwyższą palmę. Konkurs Lipnickich Palm i Rękodzieła Artystycznego odbywa się nieprzerwanie od 1958 roku (również w tym roku). W każdą Niedzielę Palmową prezentowane są własnoręcznie wykonane palmy, które mają być nie tylko pięknie ozdobione, ale jak najwyższe. Obecny rekord wynosi 36,04 metrów wysokości.

Inga Zając

Smak, który wszyscy kochamy

Możemy powiedzieć, że czekolada jest dookoła z nas, dlatego też 12 kwietnia w Polsce obchodzimy Dzień Czekolady. Przygotowaliśmy dla was kilka ciekawych rzeczy na jej temat. Zapraszam więc wszystkich miłośników czekolady do przeczytania tego artykułu.

Historia

Pierwsze krzewy kakaowca odkryto na terenie Mezoameryki (teraz Meksyku). Olmekowie czyli przedstawiciele jednej z najstarszych cywilizacji w Ameryce Łacińskiej jako pierwsi zaczęli pić czekoladę. Pili ją podczas ceremonii lub używali jako lekarstwo. W późniejszych czasach Majowie uważali czekoladę za napój bogów. Do wytwarzania tego napoju używali prażonych i ucieranych ziaren kakaowych zmieszanych z papryczką chili, wodą i skrobią kukurydzianą. Następnie przelewali z naczynia do naczynia, by uzyskać gęsty, pokryty pianką napój. Aztekowie używali ziarna kakaowca również do płacenia oraz traktowali jako napój orzeźwiający lub afrodyzjak.

Czemu czekolada nas uszczęśliwia

Niejeden z nas po zjedzeniu czekolady czuje się szczęśliwy i pobudzony. Spowodowane jest to przez tłuszcz z ziaren kakaowca, pobudza on wydzielanie hormonów szczęścia - endorfin i wspomaga działanie organelli komórkowych – mitochondriów, które odpowiadają za produkcję energii w naszym organizmie. Jedzenie czekolady polepsza również pracę mózgu. Poprawia jego ukrwienie, wzmacnia pamięć krótkotrwałą i zmniejsza uszkodzenia mózgu po np. udarze. Działa również pozytywnie na nasze serce, mianowicie obniża ciśnienie krwi oraz ryzyko zawału. Dodatkowo zawarta w niej fenyloetyloamina sprawia, że czujemy się jak podczas pierwszej fazy zakochania.

Rodzaje czekolady

Każdy z nas ma swój ulubiony rodzaj czekolady. Niektórzy uwielbiają białą czekoladę a niektórzy jedzą tylko gorzką. Ale czy wiecie, czym się od siebie różnią?

Czekolada gorzka- ma ona w sobie największą ilość kakao, przynajmniej 70%. Jej smak jest nieco gorzki, ale to zależy od ilości kakao w środku. Jest uważana za najbardziej wartościową czekoladę.

Czekolada mleczna- charakteryzuje się zawartością miazgi kakaowej na poziomie 20-30%. W smaku jest bardzo słodka i łagodna. Z tego powodu najbardziej lubiana jest przez dzieci. Stanowi również podstawę do wielu batoników, ciastek czy czekoladek.

Czekolada deserowa- zawiera od 30 do 70%. Reszta składników to masło kakaowe, cukier i czasami dodatki smakowe. Jest słodka i bardzo chętnie wykorzystuje się ją w cukiernictwie.

Czekolada biała- nie ma ona w składzie miazgi kakaowej, a jedynie tłuszcz kakaowy, mleko i cukier, dlatego też ma ona kremowy kolor. Jest bardzo słodka i natychmiast rozpląwa się w ustach. Trzeba natomiast uważać na dużą kaloryczność.

Czekolada w kulturze

Czekolada również zaistniała w świecie filmów i książek. Możemy znaleźć kilka tytułów których głównym motywem jest czekolada. A w wielu filmach przeplata się wątek czekolady. Ale skupmy się na tej pierwszej kategorii. Bardzo duże powiązanie z czekoladą ma film pt. "Charlie i Fabryka Czekolady", który został nakręcony na podstawie książki napisanej przez Ronalda Dahla w 1979 roku. Kolejny film jest również ekranizacją książki pt. Czekolada. Oba te filmy oprócz motywu czekolady łączy również aktor Johnny Depp, który występuje w głównej roli. Teraz przejdźmy do ostatniej pozycji pt. "Dzień czekolady". Jest to film przygodowy z 2018

roku. We wszystkich tych filmach biorą udział dzieci, co pokazuje ich zamiłowanie do tego gatunku słodczy.

Produkty czekoladowe

Czekoladę możemy spożywać w różnych postaciach. Najbardziej popularne są tabliczki czekolady, ale w sklepach możemy zobaczyć też małe czekoladki, batoniki, orzechy lub owoce w czekoladzie. Same batoniki mogą być z karmelem, orzechami i różnymi masami. Możemy też pić czekoladę, która najlepsza jest na zimowe wieczory. Dodatkowo w czasie przedświątecznym w sklepach jest pełno mikołajów różnych wielkości zrobionych z czekolady, najbardziej popularny rodzaj kalendarzy adwentowych jest również z nią. Teraz gdy jesteśmy przed świętami Wielkanocnymi, gdzie się nie obejrzymy, widzimy słodkie króliczki i małe jajeczka w przeróżnych smakach. Można powiedzieć, że ta słodka masa zawładnęła światem. Każdy ma jakiś swój ulubiony rodzaj lub słodczy z niej zrobiony. A jacy są wasi faworyci, jeśli chodzi o wyroby czekoladowe?

Ludzie z pasją

„Na boisku od przedszkola” – wywiad z Szymonem Kraczką z klasy 7d

Kiedy zacząłeś grać piłkę?

Zacząłem grać w piłkę w trzecim roku życia, jak chodziłem do przedszkola.

Jak radzisz sobie ze stresem przed meczami?

Słucham muzyki.

Jak się czujesz w swojej drużynie?

Bardzo dobrze.

Jak często musisz trenować?

Trzy razy w tygodniu, a jak jest Liga lub turniej, gram też w soboty lub niedziele.

W jakim klubie chciałbyś grać?

Paris Saint-Germain F.C.

Jaki jest ulubiony piłkarz, na którym się wzorujesz?

Mbappe.

Czy dobrze ci się współpracuje z kolegami na boisku? Dlaczego?

Dobrze mi się współpracuje, dlatego że praktycznie każdy zna się już tam około 5 lat lub więcej.

Jakiemu klubowi piłkarskiemu kibicujesz?

Paris Saint-Germain F.C.

Co zachwyciło cię w tym sporcie?

Bardzo lubiłem od początku życia zbierać karty piłkarskie i oglądać profesjonalne mecze piłki nożnej. Jak tylko nadarzyła się okazja, zapisałem się z bratem do nowego klubu w Chrzanowie.

Jak wygląda strój piłkarza?

Krótki rękawek sportowej koszulki, krótkie sportowe spodenki. Ewentualnie jak jest zimno, to termo długie skarpety do kolan, pod skarpety ochraniacze na piszczel i korki.

Qltowe seriale

Nie tylko zwykłe pingwiny

Z okazji Dnia Pingwina, który wypada 25 kwietnia, chciałabym zachęcić Was do obejrzenia serialu „Pingwiny z Madagaskaru”. Osobiście bardzo polecam ten serial, nie tylko ze względu na bezkompromisowe teksty Króla Juliana, ale też świetny dubbing.

Kilka informacji o Dniu Pingwina

To święto ustanowione na cześć ciekawego odkrycia. Naukowcy zaobserwowali, że przez 7 lat z rzędu kolonia pingwinów Adeli, po spędzeniu miesiący na morzu, wracała na Antarktydę do swoich terenów lęgowych – za każdym razem 25 kwietnia. W ten dzień naukowcy czekają więc na te sympatyczne zwierzaki.

BOHATEROWIE:

Skipper – dowódca wszystkich pingwinów. Jest niski, ma lekką nadwagę i płaskie czoło. Oczy pingwina są niebieskie. Określa swoje skrzydła jako "zimne i martwe". Jest on stworzeniem wysportowanym, zwinnym i szybkim, lecz nie na tyle, by w pojedynkę zmierzyć się z Oficerem X, czy Dave´m. Postać grana przez Toma McGratha, a w polskiej wersji przez Grzegorza Pawlaka.

Kowalski – najmądrzejszy pingwin w oddziale Skippera. Jego atrybutem jest notatnik oraz ołówek. Jest kiepskim wynalazcą i większość jego rzeczy wybuchają, zanim je podłączy. Kowalski bardzo boi się dentysty. Lubi analizy, chłodne kalkulacje, lecz nie lubi rozwiązań siłowych. Postać grana przez Jeffa Benetta, a w polskiej wersji przez Jacka Lenartowicza.

Szeregowy - najmłodszy, najniższy, najpulchniejszy i najbardziej niedoświadczony pingwin w oddziale. Oprócz bycia niedoświadczonym, Szeregowy jest jedynym pingwinem, który umie rozwiązać każdy problem. Wielu uważa go za najśłodsze z oddziału. Umie przekonać szefa do swoich racji wielkimi oczami i słodką minką. Mimo, iż jest najmniejszy, bardzo dobrze sprawuje się w walce. Często jest najlogiczniej myślącym z grupy, jednak jego pomysły, mimo iż wydają się bardziej rozsądne od sugestii Kowalskiego, są traktowane niepoważnie. Postać grana przez Jamesa Patricka-Stuarta, a w polskiej wersji przez Tomasza Steciuka.

Rico - jest prawie najwyższy z pingwinów (najwyższy jest Kowalski). Posiada irokeza oraz charakterystyczną bliznę na dziobie. Uwielbia strzelać i wysadzać. Dość dużo mówi, choć częściej wydaje dźwięki przypominające ochryple chrząkanie nawiązujące do jego nastroju. W przeciwieństwie do pozostałych pingwinów mówi niezbyt wyraźnie, mamrocze i bełkocze. Rico ma

nieskończoną przestrzeń w brzuchu, w której trzyma wiele różnych przedmiotów. Postać grana przez Johna DiMaggio, a w polskiej wersji przez Janusza Zadurę.

W serialu występuje także znany i lubiany Król Julian oraz jego służący Mort i Maurice.

Teksty Króla Juliana:

- „A zatem, przysięgam że was nie zawiodę, nie tylko nie zawiodę, ale powiodę ku zwycięstwu i chwale. Albowiem we are the champions!”
- „Co to za jakieś obłąkańcze wrzaski sum. Nie mogę się przez nie skoncentrować na ideale, który sam ucieleśniam.”
- „Jako moi poddani macie rozumieć, co zrobię, jeszcze zanim to zrobię.”
- „Jasne, że moje, jestem królem! Wszystko lewo jest moje, durny jeden!”
- „Jestem elastyczny, ale w sprawie stopy obowiązuje zero tolerancji.”
- „Niestety, nie mogę się rzucać w wir zdarzeń na głodniaka.”
- „Ważne, że wychowam go na swoje podobieństwo. Będzie piękny, genialny, ale co najważniejsze skromny.”

Ogólnie o serialu.

Pingwiny z Madagaskaru to serial animowany produkcji DreamWorks. Ma trzy sezony po 26, 39 i 15 odcinków, każdy odcinek trwa około 22 minuty. Premiera serialu miała miejsce 28 listopada 2008 roku w USA na kanale Nickelodeon. W Polsce serial miał premierę 24 października 2009 roku na tej samej stacji. Ostatni odcinek został nakręcony 19 grudnia 2015 roku.

Zofia Bąk

Zaczytane mróweczki

„Zbrodnia nie przystoi damie” Robin Stevens

Pierwsza książka z serii *Zbrodnia niezbyt elegancka*, opowiadająca o pierwszym morderstwie do rozwiązania przez *Towarzystwo Detektywistyczne Wells & Wong*, którego członkiniami są popularna Angielka Daisy Wells i nieśmiała Azjatka Hazel Wong. Akcja pierwszego tomu

rozgrywa się w angielskiej, żeńskiej szkole z internatem w Deepdean, w którym mieszkają główne bohaterki. Dziewczyny muszą sobie poradzić ze stratą ulubionej nauczycielki, która oficjalnie „popełniła samobójstwo”, ale każdy wie, że to musiało być MORDERSTWO. Wszyscy w szkole są podejrzani, zarówno nauczyciele jak i uczennice. Jaki ktoś miał motyw, żeby ZABIĆ drugiego człowieka? Jakże kto ma alibi? Kto kłamie, a kto mówi prawdę? PRZEDZIAŁ WIEKOWY: (pierwsze tomy): 10+ (późniejsze tomy): 13+

„Chłopiec znikąd” **Katherine Marsh**

Chłopiec znikąd to najlepsza książka dla młodzieży według „Washington Post” i jedna z najlepszych według „New York Times” w 2018 roku. Książka ta opowiada o nastoletnim Maksie, dla którego największą katastrofą jest to, że musiał przeprowadzić się z rodziną z USA do Brukseli nie znając ichniejszego języka, koledzy z klasy go nie lubią, a starsza siostra cały czas na niego krzyczy. Sytuacja zmienia się, gdy znajduje ukrywającego się w jego piwnicy w nowym domu młodego, syryjskiego uchodźcę, Ahmeda. Max wstrząśnięty jego historią i poważnymi problemami, z jakimi zmagają się rówieśnik postanawia, mu pomoc. Czy mu się uda? WIEK: 12+

„Rywalki” **Kiera Cass**

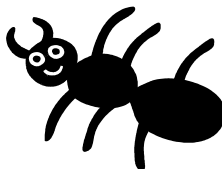
Książka „Rywalki” to pierwsza z serii Selekcja, która została bestsellerem New York Timesa. Cała seria jest przeznaczona dla dziewczyn, ponieważ fabuła opiera się o temat księżniczek. Mianowicie po wybuchu trzeciej wojny światowej Stany Zjednoczone przekształciły się w inne państwo, które ma podział ludności na klasy: Jedyńki są najbogatsze i należą do rodziny królewskiej, Ósemki są najuboższe i żyją na ulicy. W królestwie rozpoczynają się Eliminacje, wylosowane dziewczyny zjeżdżają się z całego kraju, by walczyć o rękę księcia, niezależnie od klasy. Ami jest Piątka, należy do kasty artystów. Jako jedyna z grona

wybranych nie chciała trafić do pałacu, ponieważ oznaczałoby to rozstanie z chłopakiem Aspenem – jej sekretną miłością – i opuszczenie ukochanego domu. Jednak szybko okazuje się że nie ma wyboru i musi jechać. Choć gdy spotyka w pałacu Maxona, który naprawdę wygląda jak księżę z bajki, zaczyna zadawać sobie pytanie, czy naprawdę chce za wszelką cenę opuścić pałac... WIEK: 13+

Mary Selery

Mróweczki tworzą

Mistrzynie tworzenia problemów 4

Wypełniała mnie pustka. Wielka dziura po stracie przyjaciela była zbyt duża. Łzy już dawno wyschły, więc została tylko cisza. O dziwo najbardziej pomagała obecność Weroniki. Opowiadała o siostrze i gdy

zaczęła się otwierać, nie była już wredna ani zła. Ona знаła to cierpienie i przywoływała bolesne wspomnienia, by mi pomóc. Nie mogłam uwierzyć w jej pomoc, ale nieufność malała z każdym dniem.

Po powrocie do szkoły nic już nie było takie samo. Lekcje z pozoru wyglądały tradycyjnie, ale jedna pusta ławka zmieniała wszystko. Weronika się nie narzucała, ale czułam jej obecność i wsparcie. To mi pomagało. Pustka zaczęła się wypełniać...

Mijały dni, a może miesiące. Czas ciągle się zlewał, zwalniał i przyśpieszał. Echo tragedii opuściło miasto. Powróciła normalność, ale w naszej klasie wciąż były to tylko pozory. Zauważyłam, że każdy się trochę zmienił. Wszystkie uśmiechy były blade lub sztuczne. Nawet osoby, które nie przepadały za Michałem trochę się wycofały. Ja zaś tylko myślałam, czy tak już zostanie...

Weronika była moim cieniem, ale nie przeszkadzało mi to. Uspokajała mnie myśl, że nie jestem sama. Jej wciąż trochę zdawkowe objęcia zawsze przynosiły ukojenie w tej nieustannej ciszy. Czułam, że mogę na niej polegać. Była moim ramieniem, na którym mogłam się wypłakać i wiedziała, co powiedzieć, by złagodzić ból.

Znajome szkolne korytarze przywoływały wspomnienia wywołujące mocny ucisk w piersi. Z każdym dniem czułam się coraz lepiej. Rzadziej odpływałam myślami i potrafiłam się już skupić na czymś więcej niż wspomnieniach. Czerń stała się szarością, a następnie zaczęła nabierać barw tak jak cały świat.

Moja relacja z Weroniką była dość nietypowa. Przyjaźniłyśmy się i nawiązywałyśmy wręcz siostrzane więzi. Jednak wciąż był to nowy początek, więc nie wiedziałam, jak to się rozwinie. Może znów się będziemy nienawidzić. Teraz jednak cieszyłam się z jej wsparcia. Nigdy nie sądziłam, że znajdę w niej prawdziwego anioła stróża...

